

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za vanjske poslove

2013/2024(INI)

7.6.2013

NACRT MIŠLJENJA

Odbora za vanjske poslove

upućen Odboru za pravna pitanja, Odboru za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i Odboru za ustavna pitanja

o polugodišnjoj ocjeni Štokholmskog programa
(2013/2024(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Jean-Jacob Bicep

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za vanjske poslove poziva Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. poziva Komisiju i Europsku službu za vanjsko djelovanje (EEAS) da u skladu s obvezama iz komunikacije o akcijskom planu provođenja Štokholmskog programa poduzmu praktične mјere kako bi osigurali usklađenost i dosljednost vanjskih i unutarnjih politika EU-a;
2. žali što Komisija uporno odbija napraviti nacrt akcijskog plana o ljudskim pravima koji bi u vanjskoj politici promicao vrijednosti EU-a na području slobode, sigurnosti i pravde koje zahtijeva Vijeće u Štokholmskom programu, te naglašava da se on ne može nadomjestiti strateškim okvirom EU-a za ljudska prava i s tim povezanim akcijskim planom;
3. čvrsto vjeruje da EU i države članice ne bi smjele potpisivati sporazume na području slobode, sigurnosti i pravde s trećim zemljama ako postoji ozbiljan rizik od kršenja ljudskih prava te se ne poštuje vladavina prava; naglašava da bi svaki sporazum iz tog područja trebalo sklopiti nakon pažljive procjene učinka na ljudska prava te bi povezano s tim trebao sadržavati klauzulu o obustavi; poziva Komisiju da razvije mehanizme za nadzor koji omogućuju javni nadzor politika na području slobode, sigurnosti i pravde te u njih uključi i civilna društva iz trećih zemalja; poziva Komisiju da objasni koja jamstva primjenjuje kako bi osigurala da podaci koji stižu iz trećih zemalja s kojima je Europol sklopio sporazume, nisu dobiveni mučenjem ili zlostavljanjem;
4. izražava zabrinutost oko sve brojnijih zahtjeva upućenih susjednim zemljama u odnosu na migracijske politike i politike upravljanja granicama u EU-u; poziva na pristup temeljen na ljudskim pravima kada je riječ o upravljanju migracijama i granicama EU-a kojim se osigurava da su prava zakonitih i nezakonitih migranta, kao i ostalih osjetljivih skupina, uvijek na prvom mjestu; podsjeća na vanteritorijalnu primjenu Europske konvencije o ljudskim pravima u provedbi migracijske politike EU-a iz presude Europskog suda za ljudska prava;
5. ponovno poziva na obvezni sustav za ponovno naseljavanje izbjeglica u skladu s člankom 21. UEU-a kojim se EU obvezuje u pružanju pomoći stanovništvu pogodjenom prirodnim nepogodama ili nesrećama izazvanima ljudskim djelovanjem; sa zabrinutošću napominje da je poseban UN-ov izvjestitelj za ljudska prava zapazio rašireno nepoštovanje temeljnih načela ljudskih prava tijekom sve učestalije prakse koju EU potiče i promovira prilikom zadržavanja migranata koji žele ući na područje EU-a¹; poziva Komisiju da u skladu s obvezom iz točke 14. podtočke (d) Akcijskog plana EU-a za ljudska prava izvijesti o mjerama za sprečavanje proizvoljnog pritvaranja migranata u trećim zemaljama;
6. izražava veliku zabrinutost oko broja smrtnih slučajeva i kršenja ljudskih prava koji se i dalje događaju tijekom nezakonitih pokušaja migranata da uđu na područje EU-a;

¹ Izvješće posebnog izvjestitelja o ljudskim pravima migranata, François Crépeau – regionalna studija: upravljanje vanjskim granicama Europske unije i njegov utjecaj na ljudska prava migranata A/HRC/23/46

zahtijeva da se Komisija prije sklapanja bilo kakvog sporazuma između Frontexa i treće zemlje savjetuje s Parlamentom; ustraje da ti sporazumi moraju dati primjerena jamstva kojima se osigurava potpuno poštovanje standarda ljudskih prava, također u odnosu na operacije vraćanja, zajedničkog nadzora, potrage i spašavanja te presretanja;

7. izražava duboku zabrinutost za sudbinu državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva u okviru sporazuma EU-a o ponovnom prihvatu, uključujući slučajevе pritvaranja na neodređeno vrijeme, pravne nesigurnosti ili vraćanja u zemlju porijekla, te zahtijeva da se klauzule za te državljane isključe iz ovih sporazuma; naglašava važnost provedbe preporuka koje je Komisija dala u ocjeni sporazuma o ponovnom prihvatu; poziva Komisiju da nevladinim i međunarodnim organizacijama dozvoli sudjelovanje u zajedničkim odborima za ponovni prihvat; hitno poziva Komisiju i države članice da u slučaju kršenja ljudskih prava odmah ukinu provedbu Sporazuma o ponovno prihvatu;
8. poziva Komisiju da proširi ovlasti Agencije za temeljna prava kako bi one obuhvatile sve države kandidatkinje i susjedne države, dajući joj posebnu ulogu savjetnika institucija EU-a oko načina osiguranja dosljednosti i usklađenosti unutarnjih i vanjskih politika na području ljudskih prava;
9. poziva Komisiju i države članice da poduzmu nužne zakonske i administrativne korake koji bi omogućili izdavanje viza u hitnim slučajevima te olakšali pružanje privremene zaštite ugroženim borcima za ljudska prava u trećim zemljama; poziva na ocjenu postojećih partnerstva za mobilnost, posebno međusobne ovisnosti razvojne pomoći i zakonitih te nezakonitih migracija, kao što je opisano u Globalnom pristupu migracijama;
10. naglašava da ustrajno odbijanje država članica da pristupe Međunarodnoj konvenciji o zaštiti prava svih radnika migranata i članova njihovih obitelji, što je temeljna međunarodna konvencija o ljudskim pravima, ugrožava temeljno načelo nedjeljivosti ljudskih prava i smanjuje vjerodostojnost EU-a prilikom sudjelovanja s trećim zemljama na području ljudskih prava;
11. poziva na povezaniji pristup između dijaloga o ljudskim pravima i pododbora na području pravde, slobode i sigurnosti, koji na području europskog susjedstva djeluju u okviru sporazuma s trećim zemljama;
12. poziva EU da se više posveti pitanjima osoba bez državljanstva u trećim zemljama razvojem zajedničkog okvira između Komisije i Europske službe vanjskih poslova putem kojeg bi se ta pitanja postavila trećim zemljama, kao što je najavljeno u akcijskom planu EU-a o ljudskim pravima;
13. pozdravlja stalne napore institucija EU-a i država članica da povećaju univerzalnu potporu Međunarodnom kaznenom суду koji je od ključnog značaja za promicanje poštovanja međunarodnog humanitarnog prava i prava o ljudskim pravima; potiče sve države članice da s Međunarodnim kaznenim sudom potpišu sporazume o premještanju svjedoka i provedbi kazni koje je usvojio Sud.